

עבדי רבנן היכרא דלא לישרוף תרומה וקדשים -

The Rabbis made a distinction not to burn *T'rumoh* and *Kodshim*

Overview

The גמרא explained the reason (even though) מקבל טומאה are not פשוטי כלי זכוכית (because the רבנן especially made this distinction by זכוכית (that פשוטי כלי זכוכית are not מטמא), so people will be aware that their טומאה is only מדרבנן and when תרומה וקדשים will come into contact with (טמא they are not מה"ת), they will not burn them (since they are not זכוכית טמאים (מדרבנן)).

replies to an anticipated question:¹

במאי דאין חוזרין לטומאה ישנה לא הוי היכרא -

There is no היכרא that כלי זכוכית are not טמא מה"ת from the fact that they are not חוזרין לטומאה ישנה -

דהא כלי מתכות נמי אין חוזרין לטומאה ישנה אלא מדרבנן וליכא היכרא דאורייתא² -

For כלי מתכות are also not מה"ת, חוזרין לטומאה ישנה, only מדרבנן, so there is no היכרא that כלי זכוכית are not מה"ת טמא.

asks:

וקשה לרבינו יצחק³ דילמא לעולם לכלי חרס דמו דאין מטמאין⁴ מגבן⁵ -

And the ר"י has a difficulty; perhaps כלי זכוכית are similar to חרס that they are not מיטמא from their outside -

והאי דלא תני ליה בהדי כלי נתר וכלי חרס משום דהנהו מיטמאין באויר -

כלי נתר וכלי together with כלי זכוכית the משנה did not mention the באויר are כלי נתר וכלי חרס (that all of them are not מטמא מגבן) is because חרס -

אבל כלי זכוכית לא מיטמא מאויר⁶ דעבדו רבנן היכרא דלא לישרוף וכולי -

However כלי זכוכית is not מיטמא מאויר, for the רבנן made a היכרא in order not to

¹ Why was it necessary to make this היכרא by זכוכית (that פשוטיהן are not טומאה), when there already is a היכרא, since by זכוכית there is no טומאה ישנה (as opposed to מתכות). Why the need for two היכרים.

² When people will see that there is no טומאה ישנה by זכוכית they will not assume that זכוכית is טומאה, since the rule of טומאה is only דרבנן (so for some reason the רבנן instituted it by מתכות כלי, but not by זכוכית כלי). However when they will see that פשוטי כלי זכוכית are not טמא and מתכות כלי פשוטי are not טמא, they will realize that זכוכית is טומאה מדרבנן, and they were היכרא in order to עבדו וקדשים.

³ The ר"י is referencing the גמרא on the beginning of this עמוד that inferred from the משנה of נתר וכלי חרס that כלי זכוכית are similar to חרס. The ר"י challenges this inference..

⁴ The marginal note amends this to מיטמאין (instead of מטמאין); meaning they are not טומאה.

⁵ This will explain why פשוטי כלי זכוכית are not טומאה (since it is מגבן) and also why there is no טומאה ישנה by כלי זכוכית, for כלי זכוכית are not like מתכות כלי at all; they are totally like חרס כלי.

⁶ Seemingly the כלי זכוכית will be מקבל טומאה (only) if a טמא touched either תוכן or אחוריהן (but not גבן).

burn, etc. – תרומה וקדשים.

תו"ק offers proof that not being באויר is a היכר not to burn:

דכהאי גוונא אמר בפרק במה טומנין (לקמן דף מה, ב) דבית הפך ובית התבלין⁷ -

- בית הפך ובית התבלין we say something similar regarding פרק במה טומנין

רבי מאיר מטמא במגע אבל לא באויר⁸ דעביד רבנן היכרא -

through touching, טמא כירה if the בית הפך ובית התבלין the מטמא is ר"מ, however not if it became טמא through the אויר, for the רבנן made a היכר, so as not to burn תו"ק, which came into contact with the בית הפך ובית התבלין.

answers: תוספות

ותירץ רבינו יצחק הבחור⁹ דעל כרחך כלי זכוכית מטמו מגבן -

מטמא are כלי זכוכית that perforce we must say that ר"י הבחור answered, And the
- מגבן

מתוספתא דכלים שהבאתי לעיל¹⁰ שאין מצילין בצמיד פתיל -

Based on the תוספתא דכלים which I cited previously, which stated they are not
- מציל בצמיד פתיל

offers an alternate answer: תוספות

ולמאי דפרישית נמי לעיל¹¹ דדווקא אטומאת גב לא שורפין -

And also according to what I explained previously that only for a טומאה, which
- תו"ק burn כלי זכוכית acquired from its outside, we do not

שאינן טמא אלא משום דדמי לכלי מתכות -

Because when the כלי זכוכית became טמא מגבן they are טמא only because they are
- כלי מתכות somewhat similar to

אבל ממה שמטמא מתורת כלי חרס שורפין אתי נמי¹² שפיר:

⁷ This is a משנה discussing a moveable stove (כירה). This כירה had various כלי attached to it (the בית הפך ובית התבלין). Oil is placed in the בית הפך in order for it to warm up. Spices are kept in the בית התבלין. A פך is a jug, תבלין are spices.

⁸ The כירה they are merely attached to it, so מה"ת they should not be טומאה at all. They are טמא only because they are attached to it. The רבנן limited their טומאה only when it was טומאת מגע, but not for טומאת אויר. See ד"ה there רש"י. מטמאין במגע.

⁹ This is presumably a younger ר"י than the ר"י we are generally accustomed to in תוספות.

¹⁰ See [TIE footnote # (2 &) 5]. The idea of a צמיד פתיל by a כלי חרס is that if it is פתיל (its opening is tightly covered) it is not מקבל טומאה באהל המת for the טומאה did not enter its airspace (it is covered). However since it becomes טמא even if it is פתיל that proves that it is טמא from the outside.

¹¹ See [TIE footnote # 7]. See 'Thinking it over'.

¹² The question of the ר"י was let us say that כלי זכוכית is not טמא מאויר because of the היכר. However this leniency that we afford כלי זכוכית that it is not מקבל טומאה as a היכר is only applicable to those טומאות that a כלי זכוכית has because it has some similarity to כלי מתכות; there the חכמים were lenient. However regarding the טומאות כלי זכוכית have because of their similarity to כלי חרס, by those טומאות the חכמים were not lenient and did not make a היכר.

However when the כלי זכוכית became מאוירן **טמא as the rule of a כלי חרס we do burn** תו"ק; according to this **it will also be understood** why we cannot say that הא דלא עביר דרבנן היכרא is because מיטמא מאוירן.

Summary

We know that כלי זכוכית are מיטמא מאוירן either from the תוספתא of צמיד פתיל, or because the רבנן would not be lenient to make a היכר by זכוכית כלי, which is מטמא מתורת כלי חרס.

Thinking it over

Is actually offering two answers¹³ or perhaps the second is just clarifying the first?

Therefore we cannot say that כלי זכוכית do not have טומאה מאוירן as a היכר, for טומאה מאוירן is an integral part of טומאת כלי חרס, so therefore כלי זכוכית which are ממשי לכלי חרס also have this טומאה.

¹³ See footnote # 11.